

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Episcopo Pictavensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

habentes, cum turpe sit ipsis usuras exigere, Iudæos recipiunt in villis & oppidis suis, ut eos sibi ministros ad exactionem constituant usurarum qui Ecclesias Dei & Christi pauperes affligere non verentur. Cum autem Christiani, qui à Iudæis mutuam acceperunt, sortem & amplius ipsis solvant, præpositi & servientes ipsorum potentum sæpe captis pignoribus, & interdum eisdem Christianis carceri mancipatis, ipsos compellunt ad solutionem gravissimam usurarum. Quare viduæ & pupilli suis hereditatibus spoliantur, & defraudantur Ecclesiæ decimis ac aliis obventionibus consuetis, cum Iudæi castella & villas detineant occupata, qui Ecclesiarum Prælati de parrochiali jure contemnunt penitus respondere. Scandalum quoque per eos in Ecclesia Christi non modicum generatur, quod cum ipsi carnibus animalium, quæ maculant fideles, vesci abhorreant ut immundis, istud obtinent Principum ex favore quod macanda carnifices animalia tradunt illis, qui ea ritu Iudaico laniantes, exipsis accipiunt quantum volunt, relicto residuo Christianis, iis similia Iudæis mulierculis facientibus de lacte quod publicè venditur pro parvulis nutriendis. Aliud quoque præsumunt non minus istis detestabile Christianis, quod vindemiarum tempore uvas calcat Iudæus lineis caligis calciatus, & puriori mero juxta ritum Iudæorum extracto, pro beneficio suo retinet ex eodem, residuum, quasi sedatum ab ipsis, relinquentes fidelibus Christianis: ex quo interdum sanguinis Christi conficitur sacramentum. Insuper testes Christianos, quantumlibet bonos & omni exceptione majores, tuti favore potentum, contra se penitus non admittunt. Sanè venerabilis frater noster Altiisiodorensis Episcopus, ut de sua diocesi abominaciones hujusmodi removeret, habito prudentum virorum consilio hæc in eadem fieri sub anathematis vinculo interdixit, in solemni synodo injungens circumstantibus sacerdotibus quatinus in Ecclesiis suis sub excommunicationis poenalia fieri prohiberent. Cui plerique fideles devotè parentes elegerunt à præmissis abominacionibus abstinere. Verùm quidam nobiles ac potentes ac eorum ministri attendentes ad munera Iudæorum, quæ ipsorum corda subvertunt, quosdam fidelium, qui propter bonum obedientiæ ac merum sententiæ promulgatæ abstinere à talibus decreverunt, terrere minis & contumeliis afficere præsumperunt, quosdam

Tom. II.

etiam captos, ut se redimerent, compellentes, ac nolentes dimittere nisi ad beneficium Iudæorum, qui ne per excommunicationis sententiam in personas & interdictionem in terras ab hujusmodi compescantur, se tueri nituntur per appellacionis obstaculum ad sedem apostolicam interpositum, in elusionem ecclesiasticæ disciplinæ. Porro Iudæi, si propter hoc in Christianos aliquando excommunicationis vel interdicti promulgetur sententia, gloriantur pro eo quod occasione ipsorum in salicibus Babylonis ecclesiastica organa suspenduntur, & defraudantur nihilominus suis proventibus sacerdotes. Tu verò, sicut accepimus, qui tamquam vir catholicus & servus Iesu Christi ob ipsius reverentiam deberes Iudaicis superstitionibus obviare, ne inimici crucis exaltarentur in semetipsis contra famulos crucifixi, principaliter faves eis, & ipsi te in prænominationis excessibus habent præcipuum defensorem. Nonne contra tibi subiectum accenderetur graviter zelus tuus si tuo præberet auxilium inimico? Quanto magis ergo divinam formidare potes offensam, quod favorem præstare non metuis qui unigenitum Dei filium cruci affigere præsumperunt, & adhuc à blasphemis non quiescunt? Volentes igitur subortum ex hoc in populo scandalum de medio removeri & aboleri tantæ præsumptionis excessum quem in Christum & ejus Ecclesiam dicitis commisisse, nobilitatem tuam rogamus, monemus, & exhortamur in Domino, per apostolica tibi scripta mandantes quatinus prædicta taliter corrigas per te ipsum, à similibus de cetero conquiescens, quod zelum orthodoxæ fidei videaris habere, ac nos ad correctionem ipsorum non cogamur apponere manus nostras, qui secundum Apostolum in promptu habemus omnem inobedientiam vindicare, cum ad hoc simus à Domino constituti ut evellamus quæ fuerint evellenda & quæ fuerint plantanda plantemus. Datum Romæ apud sanctum Petrum xvi. Kal. Februarij, anno decimo.

EPISCOPO PICTAVENSI.

Sicut experimento in te habito didicisti, quod caminus auro vel flagellum grano, id facit persecutio viro justo. Cum enim Brucardus Canonicus Pictavensis dudum contra te nobis multa gravia retulisset, nos demum ad denuntiationem ipsius venerabili fratri nostro Nannetensi Episcopo & dilecto filio Cantori beatæ Ra-

P

Vide lib. 1. epist. 250. & lib. 2. epist. 11.

Epist. 191. Absolvitur ab objectis contra eum.

de gundis Pictavenſis commiſimus inquisitionem eorum. Qui ſecundum mandatum noſtrum in negotio procedentes, tam ſuper his quæ fuerunt in noſtris litteris comprehenſa quam aliis teſtes quos ille adverſum te, vel quos tu in tuam deſenſionem curati producere, receperunt, & inquisitionem factam ſub ſigillis ſuis nobis fideliter remiſere; quam per dilectos filios noſtros Gualam ſanctæ Mariæ in Porticu & Iohannem ſanctorum Coſmæ & Damiani Diaconos Cardinales examinari fecimus indulta copia diſputandi legitimè ſuper ea. Cùmque ſingula nobis per eoſdem Cardinales fuiſſent relata, comperimus nihil omnino contra te fuiſſe probatum, immo per teſtes adverſæ partis te de aliquibus obſectorum innocentem oſtenſum, & ideo ſapientia Dei eum qui te maculaverat oſtendente mendacem, tamquam aurum quod tranſit per ignem, poſt perſecutionem huiusmodi clariùs refulſiſti. Vnde nos, qui nequaquam ad ruinam fratrum & coepiſcoporum noſtrorum intendimus, ſed de ipſorum potiùs innocentia congaudemus, de communi fratrum noſtrorum conſilio te abſolvimus ab obſectis, ſeu veriùs declaravimus abſolutum & clarificatum per ipſa. Quia verò priuſquam idem Brucardus nobis talia ſuggeſſiſſet, ſuper eorum aliquibus contra te jam aſcenderat frequens clamor, potuiſſemus utique tibi de iis purgationem indicare ſecundum canonicas ſanctiones. Sed quoniam per hoc quòd cùm ventum eſt ad iudicium nihil contra te penitus eſt inventum, tuam præteritam quoque famam clarificari videris, temperantia duximus hac utendum, ut ſi ſecundum eam quam tibi dedimus diſciplinam famam tuam laude vitæ cautiore adjuveris, etiam à purgatione præſtanda te in poſterum abſolvamus, alioquin tibi ſecundum inſtituta canonica indicamus eandem. Suspensionis quoque ſententiam quam Helias quondam Burdegalenſis Archiepiſcopus in te tulit pro eo quòd conſecrationi venerabilis fratris noſtri Engoliſmenſis Epicoſpi tuam non adhibuiſti præſentiam ab ipſo vocatus, quia conſtitit nobis per teſtes idoneos, quos ſuper hoc apud ſedem apoſtolicam produxiſti, quòd eadem ſententia poſt appellationem ad nos rationabiliter interpoſitam extitit promulgata, decernimus irritam & inanem, teque tali ſententia non fuiſſe ligatum. Datum Romæ apud ſanctum Petrum x v. Kal. Febr. anno decimo.

MARGARITÆ ABBATISSÆ
monaſterij ſanctæ Mariæ de ſancta Columba de Blendeka, ejuſque ſororibus tam præſentibus quam futuris regularem vitam profeſſis in perpetuum.

Religioſam vitam eligentibus apoſtolicum convenit ad eſſe præſidium &c. uſque annuimus, & præſatum monaſterium ſanctæ Mariæ de ſancta Columba de Blendeka, in quo divino eſtis mancipatæ obſequio, ſub beati Petri & noſtra &c. Inprimis ſiquidem ſtatuentes ut ordo monaſticus, qui ſecundum Deum & beati Benedicti regulam atque inſtitutionem Ciſterciensium fratrum in eodem monaſterio inſtitutus eſſe diſcoſitur, perpetuis ibidem temporibus inſolubiliter obſervetur. Præterea quaſcunque poſſeſſiones, quæcunque bona idem monaſterium in præſenti juſtè & canonicè poſſidet &c. uſque permaneant, in quibus hæc propriis duximus exprimenda vocabulis. Locum ipſum in quo præſatum monaſterium ſitum eſt cum omnibus pertinentiis ſuis; perſonatum & altare Eccleſiæ ſanctæ Columbæ de Blendeka, cum obventionibus, decimatione, & aliis pertinentiis ſuis; Capellam de Soieka ad eundem perſonatum ſpectantem, cum decimatione, obventionibus, & aliis pertinentiis ſuis; de Witteka & de Oudingheſela altaria, cum decimatione & aliis pertinentiis ſuis, quæ idem monaſterium, antequam Ciſterciensium fratrum inſtituta ſuſciperet, poſſidebat; manſuram de Sarto Riccarj, cum loco & aliis pertinentiis ſuis; duas partes decimæ de Streties juxta montem Kaurel, & decimam lini ejuſdem loci, cum manſura & aliis pertinentiis ſuis; tertiam partem decimæ de Rinc, duas garbas decimæ de Mortiers terræ tam cultæ quàm incultæ, cum duabus manſuris terræ; & duas garbas de Lefolie, partem quoque decimæ de Wivnegeval, cum duabus garbis unius campi terræ tam cultæ quàm incultæ, & tribus manſuris terræ. Donationes præterea cum poſſeſſionibus & rebus aliis à bonæ memoriæ* Deſiderio Morinenſi Epicoſpo vobis & monaſterio veſtro conſeſſas, Decimas quas tenuerunt W. de Caſteller & Henricus de Lefolie in parrochia de Altaribus, cum terris & pertinentiis ſuis. Quicquid in parrochiis de Altaribus, de Boſinghere, & de Curs in decimis, terris, & aliis rebus habetis. Decimas de Curs, quas Petrus & Gunfridus de Sarto Riccarj vobis in elemoſynam contule-

Epif. 192.
De confirma-
tione privile-
giorum.

* Ejus litteræ
editæ ſunt to.
x. 1. Spicilgeij
Dachet. 174

350.